

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2015. március 5.*

„Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Szerzői jog és szomszédos jogok — 2001/29/EK irányelv — Az 5. cikk (2) bekezdésének b) pontja és az 5. cikk (6) bekezdése — Többszörözési jog — Kivétel — Magáncélú másolatok — Mobiltelefonokban használt memóriakártya segítségével végzett többszörözés — Méltányos díjazás — Adathordozókat terhelő díj — Egyenlő bánásmód — A díj megtérítése — Minimális hátrány”

A C-463/12. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet az Østre Landsret (Dánia) a Bírósághoz 2012. október 16-án érkezett, 2012. október 10-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Copydan Båndkopi**

és

a **Nokia Danmark A/S**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: L. Bay Larsen tanácselnök, K. Jürimäe, J. Malenovský (előadó), M. Safjan és A. Prechal bírák,

főtanácsnok: P. Cruz Villalón,

hivatalvezető: C. Strömholm tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2014. január 16-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Copydan Båndkopi képviseletében P. Schønning advokat,
- a Nokia Danmark A/S képviseletében F. Bøggild advokat,
- a francia kormány képviseletében D. Colas, F. X. Bréchet és B. Beaupère-Manokha, meghatalmazotti minőségben,
- az olasz kormány képviseletében G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítője: S. Varone avvocato dello Stato,

* Az eljárás nyelve: dán.

- a holland kormány képviselőjében M. Noort, M. Bulterman és C. Wissels, meghatalmazotti minőségben,
- az osztrák kormány képviselőjében G. Kunnert és A. Posch, meghatalmazotti minőségben,
- a finn kormány képviselőjében J. Leppo, meghatalmazotti minőségben,
- az Egyesült Királyság Kormánya képviselőjében S. Brighthouse, meghatalmazotti minőségben, segítői: S. Malynicz és J. Holmes barristers,
- az Európai Bizottság képviselőjében J. Samnadda, H. Støvlbæk és J. Szczodrowski, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2014. június 18-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,
meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 167. 10. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 230. o.) 5. cikke (2) bekezdése b) pontjának és 5. cikke (6) bekezdésének az értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet a Copydan Båndkopi (a továbbiakban: Copydan) és a Nokia Danmark A/S (a továbbiakban: Nokia) között a többszörözés joga alóli, az említett irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontjában szereplő kivétel címén járó méltányos díjazás ellentételezését célzó (a továbbiakban: magáncélú másolat után járó díj) fizetése tárgyában folyamatban lévő eljárásban terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 A 2001/29 irányelv (9), (10), (31), (32), (35), (38) és (39) preambulumbekzdésének szövege a következő:

„(9) A szerzői jog és szomszédos jogok harmonizációjának a magas szintű védelemből kell kiindulnia, tekintve hogy ezek a jogok elengedhetetlenek a szellemi alkotáshoz. [...]

(10) Ahhoz, hogy a szerzők és előadóművészek a jövőben is alkotó és művészi tevékenységet folytathassanak, műveik felhasználásáért megfelelő díjazásban kell, hogy részesüljenek ugyanúgy, mint a producerek annak érdekében, hogy a művek pénzügyi háttérét biztosítani tudják. [...]

[...]

(31) Megfelelő egyensúlyt kell biztosítani a jogosultak különböző csoportjainak, valamint a jogosultak és a védelemben részesülő művek és teljesítmények felhasználói csoportjainak [helyesen: a védelem alatt álló teljesítmények felhasználóinak] jogai és érdekei között. [...]

(32) Ez az irányelv a többszörözés joga, valamint a nyilvánossághoz közvetítés joga alóli valamennyi kivételt és korlátozást kimerítően sorolja fel. Egyes kivételek, illetve korlátozások – esettől függően – kizárólag a többszörözés jogára vonatkoznak. Az említett felsorolás kellően figyelembe

veszi a tagállamok eltérő jogi hagyományait, ugyanakkor célja egy működőképes belső piac biztosítása. A tagállamoknak e kivételeket és korlátozásokat koherens módon kell alkalmazniuk; e követelmény megvalósulását a végrehajtó rendelkezések jövőbeli felülvizsgálata során értékelni kell.

[...]

- (35) A kivételek vagy korlátozások egyes eseteiben a jogosultaknak méltányos díjazás jár, hogy ezáltal a védelemben részesülő műveik és egyéb teljesítményeik felhasználása ellenében megfelelő ellentételezésben részesüljenek. E méltányos díjazás formájának, részletszabályainak és lehetséges mértékének megállapításánál figyelembe kell venni minden egyes eset sajátos körülményeit. A körülmények értékelésénél alkalmazható szempont lehet a jogosultaknál az érintett cselekmény miatt felmerülő esetleges kár mértéke. Amennyiben a jogosultak már valamilyen formában – például egy felhasználási díj részeként – díjazásban részesültek, külön vagy további díjazás őket nem illetheti meg. A méltányos díjazás mértékének megállapításakor teljes egészében figyelembe kell venni az ezen irányelv szerinti műszaki intézkedések alkalmazásának mértékét. Olyan helyzetekben, amikor a jogosultat ért hátrány csak minimális lenne, díjfizetési kötelezettség nem keletkezhet [helyesen: Olyan helyzetekben, amikor a jogosultat ért hátrány csak minimális lenne, előírható, hogy ne keletkezzen díjfizetési kötelezettség].

[...]

- (38) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy méltányos díjazás biztosítása fejében a hang-, kép- és audiovizuális anyagok magáncélú többszörözésének egyes fajtái tekintetében a többszörözés joga alól kivételt, illetve korlátozást állapítsanak meg. Ide tartozhat a jogosultakat ért hátrányok ellentételezése érdekében alkalmazott díjazási rendszer bevezetése, illetve fenntartása is. [...]
- (39) A magáncélú többszörözéssel kapcsolatos kivétel, illetve korlátozás alkalmazása során a tagállamoknak kellőképpen figyelembe kell venniük a műszaki és gazdasági fejleményeket, különösen a digitális magáncélú többszörözés és a díjazási rendszerek tekintetében, amennyiben rendelkezésre állnak hatásos műszaki intézkedések. Ezek a kivételek, illetve korlátozások nem akadályozhatják a műszaki intézkedések alkalmazását, illetve az intézkedések esetleges megkerülése esetén ezek érvényesítését”.

- 4 Az említett irányelv 2. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A tagállamok biztosítják a közvetett vagy közvetlen, ideiglenes vagy tartós, bármely eszközzel vagy formában, egészben vagy részben történő többszörözés engedélyezésének, illetve megtiltásának kizárólagos jogát:

- a) a szerzők számára műveik tekintetében;

[...]”

- 5 Az említett irányelv 5. cikkének (2) és (5) bekezdése szerint:

„(2) A tagállamok a 2. cikkben szabályozott többszörözési jog alól kivételeket, illetve korlátozásokat állapíthatnak meg a következő esetekben:

- a) papíron vagy hasonló hordozón történő, valamely fotómechanikai vagy ehhez hasonló hatású eljárással végzett többszörözés tekintetében – a kották kivételével –, feltéve hogy a jogosultak méltányos díjazásban részesülnek;

b) bármely hordozóra természetes személy által magáncélra, kereskedelmi célt közvetlenül vagy közvetve sem szolgáló többszörözés tekintetében, feltéve, hogy a jogosultak méltányos díjazásban részesülnek, amelynek meghatározásánál figyelembe kell venni, hogy az érintett művel vagy más védelem alatt álló teljesítménnyel kapcsolatban alkalmaztak-e a 6. cikkben meghatározott műszaki intézkedést;

[...]

(5) Az (1), a (2), a (3) és a (4) bekezdésben foglalt kivételek és korlátozások kizárólag olyan különös esetekben alkalmazhatók, amelyek nem sérelmesek a mű vagy más, védelem alatt álló teljesítmény rendes felhasználására, és indokolatlanul nem károsítják a jogosult jogos érdekeit”.

6 A 2001/29 irányelv 6. cikkének (1) és (3) bekezdése kimondja:

„(1) A tagállamok megfelelő jogi védelmet biztosítanak a hatásos műszaki intézkedések olyan megkerülése ellen, amelyet olyan személy hajt végre, aki tudja, vagy kellő gondosság mellett tudnia kellene, hogy cselekményének célja a műszaki intézkedés megkerülése.

[...]

(3) Ezen irányelv alkalmazásában »műszaki intézkedés« minden olyan technológia, eszköz vagy alkatrész, amely rendes működése során alapvetően arra szolgál, hogy a művek és más, jogi védelem alatt álló teljesítmények tekintetében megelőzze, illetve megakadályozza a jogszabályban meghatározott szerzői jog vagy szomszédos jogok [...] jogosultja által nem engedélyezett cselekményeket. A műszaki intézkedés akkor minősül »hatásosnak«, ha a jogi védelem alatt álló mű vagy más teljesítmény felhasználását a jogosult valamely hozzáférés-ellenőrzési vagy védelmet nyújtó eljárással – így például kódolással, titkosítással vagy a mű vagy más teljesítmény egyéb átalakításával – vagy olyan másolatkészítést ellenőrző mechanizmus útján ellenőrzi, amely a védelem célját megvalósítja”.

A dán jog

7 A 2010. február 27-i 202. sz. rendelettel egységes szerkezetbe foglalt, szerzői jogról szóló törvény (ophavsretsloven) (a továbbiakban: szerzői jogi törvény) 12. cikkének (1) és (3) bekezdése értelmében:

„(1) Mindenki jogosult arra, hogy a nyilvánosságra hozott művekről magáncélú egyedi másolatokat készítsen vagy készíttessen. E másolatok más célokra nem használhatók fel.

[...]

(3) A szerző engedélye nélkül tilos a kölcsönzött vagy bérbe vett példány digitális formában történő többszörözése.”

8 Az említett törvény 39. cikkének (1) és (2) bekezdése kimondja:

„(1) Aki kereskedelmi célból hangszalagot, videoszalagot vagy más olyan eszközt állít elő vagy importál, amelyre hang vagy kép rögzíthető, díjazást köteles fizetni a (2) bekezdésben említett művek szerzőinek.

(2) A díjazást olyan szalagok stb. után kell megfizetni, amelyek alkalmasak magáncélú másolatok készítésére [...]”.

9 A szerzői jogi törvény 40. cikkének (2) és (3) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(2) 2006-ban a díjazás [...] digitális memóriakártya esetében [...] egységenként 4,28 DKK

(3) 2007-től a fenti (1) és (2) bekezdésben említett díjazást minden évben és a díjak kiigazítására alkalmazandó index alapján ki kell igazítani (lásd a díjak kiigazítására alkalmazandó indexről szóló törvényt).”

10 Ugyanazon törvény 75.c cikkének (1) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„A jogosult hozzájárulása nélkül tilos a hatásos műszaki intézkedések megkerülése.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 11 A Copydan szerzőijog-kezelő szervezet, amely a hang- és audiovizuális művek szerzői jogi jogosultjait képviseli. A Copydan a Kulturministeriet (kulturális minisztérium) felhatalmazta arra, hogy beszedje, kezelje és felossza az említett művek felhasználásáért járó jogdíjakat.
- 12 A Nokia mobiltelefonokat értékesít Dániában. E termékeket üzleti vállalkozásoknak értékesíti, amelyek ezt követően értékesítik azokat mind magánszemélyek, mind pedig más üzleti vállalkozások részére. Minden mobiltelefon rendelkezik belső memóriával. Ezenkívül bizonyos modellek a SIM kártyától eltérő további memóriakártyát is tartalmaznak. Amennyiben a felhasználó memóriakártyával ellátott mobiltelefonnal rendelkezik, azon adatokat, így telefonszámokat, kapcsolatokat vagy az említett telefonnal rögzített fotókat tárolhat. Tárolhatók rajta zeneműveket, filmeket vagy más védelem alatt álló műveket tartalmazó fájlok is. Az ilyen fájlokat letölthetik az internetről, vagy azok származhatnak DVD-kről, CD-kről, mp3-lejátszókról vagy a felhasználók számítógépeiről.
- 13 Az alapeljárás felei egyetértenek abban, hogy amennyiben valamely felhasználó szerzői jogi védelem alatt álló műveket tárol olyan mobiltelefonon, amely belső memóriával és memóriakártyával is rendelkezik, e művek tárolása rendszerint a memóriakártyán történik. Amennyiben azonban a felhasználó megváltoztatja a telefon beállításait, e műveket a belső memórián is tárolhatja.
- 14 A Copydan álláspontja szerint a mobiltelefonokban használt memóriakártyák a szerzői jogi törvény által szabályozott, a többszörözési jog alóli kivétel címén fizetendő méltányos díjazás (a továbbiakban: méltányos díjazás) rendszerének hatálya alá tartoznak, kivéve a különösen alacsony adattárolási kapacitású memóriakártyákat. A fenti okokból keresetet nyújtott be a Nokia ellen, amelyben azt kérte, hogy az utóbbit kötelezzék magáncélú másolat után fizetendő díj megfizetésére a 2004 és 2009 között importált memóriakártyák után.
- 15 A Nokia arra hivatkozik, hogy nem kell díjazást fizetni, amennyiben a többszörözés nem jogszerű, sem akkor, ha a többszörözött példánynak, például a védelem alatt álló műnek valamely online boltból való letöltését követő használatát a szerzői jog jogosultja engedélyezte. Ennek megfelelően csak az olyan jogszerű magáncélú többszörözésekre lehet a méltányos díjazás rendszerét alkalmazni, amelyek vonatkozásában a jogosultak nem adtak engedélyt. Márpedig a mobiltelefonokban használt memóriakártyák csak ritkán tartalmaznak ilyen másolatokat, és ezért e másolatok után díj nem követelhető.
- 16 E körülmények között az Østre Landsret felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:
- „1) Összeegyeztethető-e a [2001/29] irányelvvel az olyan tagállami jogszabály, amely díjazást biztosít a jogosultak számára a következő források felhasználásával végzett többszörözés után:
- a) olyan fájlok, amelyeknél a szóban forgó felhasználást a jogosultak engedélyezték, és azért a fogyasztó [díjat] fizet[ett] (például az online boltokból származó engedélyezett tartalmak);

- b) olyan fájlok, amelyeknél a szóban forgó felhasználást a jogosultak engedélyezték, és azért a fogyasztó nem fizet[ett] [díjat] (például a reklámakciókkal összefüggő engedélyezett tartalmak);
 - c) a felhasználó saját DVD-lejátszója, CD-lejátszója, mp3-lejátszója, számítógépe stb., amelyen nem alkalmaztak hatásos műszaki intézkedést;
 - d) a felhasználó saját DVD-lejátszója, CD-lejátszója, mp3-lejátszója, számítógépe stb., amelyen alkalmaztak hatásos műszaki intézkedést;
 - e) harmadik személy DVD-lejátszója, CD-lejátszója, mp3-lejátszója, számítógépe vagy más készüléke;
 - f) az internetről vagy más forrásból jogellenesen többszörözött művek;
 - g) más módon jogszerűen többszörözött fájlok, például az internetről (jogszerű forrásokból, amelyeknél nem adtak engedélyt).
- 2) Hogyan kell figyelembe venni a hatásos műszaki intézkedéseket (a [2001/29] irányelv 6. cikke) a jogosultak [méltányos] díjazására vonatkozó tagállami jogszabályokban [...]?
- 3) A magáncélú másolás díjazásának meghatározásánál mit kell érteni az irányelv [(35) preambulumbekzdésében] szereplő »olyan helyzetek [...], amikor a jogosultat ért hátrány csak minimális lenne« kifejezés alatt, amely azzal az eredménnyel járna, hogy nem lenne összeegyeztethető [a 2001/29] irányelvvel az olyan tagállami jogszabály, amely díjazást ír elő a jogosultak számára az ilyen magáncélú másolás után [...]?
- 4) a) Ha feltesszük, hogy a mobiltelefonokban található memóriakártyák elsődleges vagy legfontosabb célja nem a magáncélú másolás, összeegyeztethető [a 2001/29] irányelvvel az olyan tagállami jogszabály, amely díjazást ír elő a jogosultak számára a mobiltelefonokban található memóriakártyákra [történő] másolás után?
- b) Ha feltesszük, hogy a mobiltelefonokban található memóriakártyák egyik elsődleges vagy legfontosabb célja a magáncélú másolás, összeegyeztethető [a 2001/29] irányelvvel az olyan tagállami jogszabály, amely díjazást ír elő a jogosultak számára a mobiltelefonokban található memóriakártyákra [történő] másolás után?
- 5) Összeegyeztethető [a 2001/29] irányelv (31) preambulumbekzdésében szereplő „megfelelő egyensúly” fogalmával, és az 5. cikke (2) bekezdésének b) pontjában szereplő „méltányos díjazás” fogalmának egységes értelmezésével – amelynek a „káron” kell alapulnia – az olyan tagállami jogszabály, amely alapján díjazást szednek be a memóriakártyák után, ugyanakkor nem szednek be díjazást az olyan belső memóriák után, mint az mp3 lejátszók vagy az iPodok [memóriái], amelyeket magáncélú másolásra terveztek, és elsődlegesen arra is használnak?
- 6) a) [A 2001/29] kizárja az olyan tagállami jogszabályokat, amelyek előírják a magáncélú másolás utáni díjazás beszedését olyan gyártótól és/vagy importőrtől, amely memóriakártyákat árusít olyan üzleti vállalkozások számára, amelyek a memóriakártyákat üzleti és magánfogyasztóknak is értékesítik, anélkül, hogy a gyártónak és/vagy importőrnek tudomása lenne arról, hogy a memóriakártyákat üzleti vagy magánfogyasztóknak értékesítették?
- b) A 6. a) kérdésre adandó választ befolyásolja-e, ha egy tagállami jogszabályban olyan rendelkezések vannak, amely biztosítják, hogy a gyártóknak, importőröknek és/vagy forgalmazóknak ne kelljen díjazást fizetniük a szakmai célra használt memóriakártyák után, valamint ha a díjazást mégis megfizették, a gyártóknak, importőröknek és/vagy

forgalmazóknak visszatérítik a szakmai célokra használt memóriakártyák után fizetett díjazást, továbbá, ha a gyártók, importőrök és/vagy forgalmazók díjazás megfizetése nélkül értékesíthetik a memóriakártyákat a díjazási rendszert működtető szervezetnél nyilvántartott más vállalkozásoknak?

- c) A 6. a) és 6. b) kérdésre adandó választ befolyásolja,
- i) ha egy tagállami jogszabályban olyan rendelkezések vannak, amelyek biztosítják, hogy a gyártóknak, importőröknek és/vagy forgalmazóknak ne kelljen díjazást fizetniük a szakmai célra használt memóriakártyák után, [amennyiben] a »szakmai cél« fogalmát úgy értelmezik, hogy az csak a Copydan által jóváhagyott vállalkozások tekintetében biztosít levonási jogot, míg díjazást kell fizetni a Copydan által jóvá nem hagyott üzleti fogyasztók által szakmai célra használt memóriakártyák után;
 - ii) ha egy tagállami jogszabályban olyan rendelkezések vannak, amelyek biztosítják, hogy a gyártóknak, importőröknek és/vagy forgalmazóknak – ha a díjazást (elméletileg) ténylegesen megfizették – visszatérítik a szakmai célokra használt memóriakártyák után fizetett díjazást, [amennyiben] a gyakorlatban csak a memóriakártya vásárlója kaphatja meg a visszatérítést és a memóriakártya vásárlójának a díjazás visszatérítése iránti igényt kell benyújtania a Copydanhoz;
 - iii) ha egy tagállami jogszabályban olyan rendelkezések vannak, amelyek biztosítják, hogy a gyártók, importőrök és/vagy forgalmazók díjazás megfizetése nélkül értékesíthetnek memóriakártyákat a díjazási rendszert működtető szervezetnél nyilvántartott más vállalkozásoknak, [amennyiben] a Copydan az a szervezet, amely működteti a díjazási rendszert, és a nyilvántartásba vett vállalkozásoknak nincs tudomása arról, hogy a memóriakártyákat magán- vagy üzleti fogyasztóknak értékesítették?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Előzetes megállapítás

- 17 A kérdést előterjesztő bíróság által feltett bizonyos kérdések nem utalnak kifejezetten a 2001/29 irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontjára, míg más kérdések említik azt. Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból azonban egyértelműen kitűnik, hogy valamennyi előterjesztett kérdést úgy kell érteni, mint amelyek az említett rendelkezésre vonatkoznak, így a Bíróság az utóbbi szempontjából vizsgálja a fenti kérdéseket.

A negyedik kérdésről

- 18 Negyedik kérdésével, amelyet indokolt elsőként vizsgálni, a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra kíván választ kapni, hogy a 2001/29 irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontjával ellentétes-e az olyan nemzeti szabályozás, amely méltányos díjazást ír elő az olyan többfunkciós adathordozók tekintetében, mint például a mobiltelefonokban használt memóriakártyák, függetlenül attól, hogy ezen adathordozóknak fő funkciója-e a magáncélú másolatok készítése.
- 19 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy amikor a tagállamok úgy döntenek, hogy bevezetik a nemzeti jogukban a magáncélú másolatkészítésnek a többszörösítés joga alóli, az említett irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében vett kivételt (a továbbiakban: magáncélú másolatra vonatkozó kivétel), kötelesek e rendelkezés alkalmazásával különösen a „méltányos díjazásnak” a kizárólagos

többszörözési jog jogosultjai részére történő megfizetéséről rendelkezni (Padawan-ítélet, C-467/08, EU:C:2010:620, 30. pont; Amazon.com International Sales és társai ítélet, C-521/11, EU:C:2013:515, 19. pont).

- 20 Mivel az említett irányelv rendelkezései nem szabályozzák részletesebben a méltányos díjazás rendszerének különböző elemeit, a tagállamok széles körű mérlegelési mozgástérrel rendelkeznek azok meghatározására. A tagállamok feladata különösen azon személyek meghatározása, akik e díjazást kötelesek megfizetni, valamint az említett díjazás formájának, részletszabályainak és mértékének rögzítése (lásd ebben az értelemben: Stichting de Thuis kopie ítélet, C-462/09, EU:C:2011:397, 23. pont; Amazon.com International Sales és társai ítélet, EU:C:2013:515, 20. pont).
- 21 A fentiekre tekintettel a méltányos díjazásnak, valamint ebből eredően az alapjául szolgáló rendszernek és a méltányos díjazás mértékének a magáncélú másolatok készítése folytán a jogosultakat ért hátrányhoz kell kötődnie (lásd ebben az értelemben: Padawan-ítélet, EU:C:2010:620, 40. és 42. pont).
- 22 Amennyiben valamely védelem alatt álló mű többszörözését az érintett jogok jogosultjának előzetes engedélye nélkül, magáncélú használatára végző személy e jogosultnak hátrányt okoz, főszabály szerint e személyre hárul e hátrány az által való megtérítése, hogy fedezi az említett jogosultnak megfizetésre kerülő díjazást (lásd ebben az értelemben: Padawan-ítélet, EU:C:2010:620, 45. pont; Amazon.com International Sales és társai ítélet, EU:C:2013:515, 23. pont).
- 23 A Bíróság mindazonáltal elismerte, hogy figyelemmel a magánfelhasználók beazonosításának, valamint az arra való kötelezésüknek a gyakorlati nehézségeire, hogy megtérítsék az általuk okozott hátrányt a kizárólagos többszörözési jog jogosultjainak, a tagállamok a méltányos díjazás fedezése érdekében bevezethetik a magáncélú másolat után fizetendő díjat az érintett természetes személyek helyett azon személyek tekintetében, akik a digitális többszörözésre alkalmas berendezésekkel, készülékekkel és adathordozókkal rendelkeznek, és akik e címen érdemben vagy ténylegesen e berendezéseket, készülékeket és adathordozókat magánszemélyek rendelkezésére bocsátják, vagy ez utóbbiak számára többszörözésre irányuló szolgáltatást nyújtanak. Ebben a rendszerben a magáncélú másolat után fizetendő díj megfizetése az említett, többszörözésre alkalmas berendezésekkel, készülékekkel és adathordozókkal rendelkező személyekre hárul (Padawan-ítélet, EU:C:2010:620, 46. pont; Amazon.com International Sales és társai ítélet, EU:C:2013:515, 24. pont).
- 24 E tekintetben nem szükséges bizonyítani, hogy a természetes személyek ténylegesen magáncélú többszörözést végeztek ilyen berendezések, készülékek és adathordozók segítségével. E személyekről ugyanis jogosan vélelmezhető, hogy az említettek rendelkezésre bocsátásának teljes körű kedvezményezettjei, azaz őket kell azok valamennyi funkciójának, így a többszörözési funkciójuknak a kiaknázóinak tekinteni (lásd ebben az értelemben: Padawan-ítélet, EU:C:2010:620, 54. és 55. pont).
- 25 Ebből következik, hogy amennyiben a digitális többszörözésre használt berendezéseket, készülékeket és adathordozókat magánfelhasználóként eljáró természetes személyek részére bocsátották rendelkezésre, azok másolatok készítésére való pusztán alkalmassága elegendő a magáncélú másolat után fizetendő díj alkalmazásának igazolására (lásd ebben az értelemben: Padawan-ítélet, EU:C:2010:620, 56. pont).
- 26 A bíróság fenti ítélkezési gyakorlatából tehát az következik, hogy főszabály szerint nincs jelentősége annak, hogy valamely adathordozó egy- vagy többfunkciós, sem pedig annak, hogy a többszörözési funkció adott esetben másodlagos a többi funkcióhoz képest, amennyiben a végfelhasználók várhatóan kihasználják az említett adathordozó valamennyi elérhető funkcióját.
- 27 A fentiekre tekintettel a többfunkciós jelleg és a többszörözéshez kapcsolódó funkció másodlagossága hatással lehet a méltányos díjazás összegére. Közelebbiről, figyelembe véve a jelen ítélet 21. pontjában szereplő megállapításokat, ezen összeget az illetékes hatóságoknak főszabály szerint az adathordozó magáncélú többszörözésre való alkalmasságának relatív jelentőségét figyelembe véve kell meghatározniuk.

- 28 Következésképpen, amennyiben bebizonyosodik, hogy e funkciót valamely adathordozó felhasználóinak összessége a gyakorlatban szinte soha nem használja, lehetséges, hogy az említett funkció rendelkezésre bocsátása a 2001/29 irányelv (35) preambulumbekzdésének megfelelően nem eredményezi díjfizetési kötelezettség keletkezését, amennyiben a jogosultakat ért hátrány csak minimálisnak tekinthető.
- 29 A fenti megállapítások összességére tekintettel a negyedik kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2001/29 irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontjával nem ellentétes olyan nemzeti szabályozás, amely méltányos díjazást ír elő az olyan többfunkciós adathordozók tekintetében, mint például a mobiltelefonokban használt memóriakártyák, függetlenül attól, hogy ezen adathordozóknak fő funkciója-e magáncélú másolatok készítése, azzal a feltétellel, hogy az említett adathordozók egyik – akár másodlagos – funkciója lehetővé teszi birtokosaik számára azok e célból történő használatát. Mindazonáltal e funkció elsődleges vagy másodlagos jellege és az adathordozók többszörözésre való alkalmasságának relatív jelentősége befolyásolhatja a fizetendő méltányos díjazás összegét. Amennyiben a jogosultaknak okozott hátrány minimálisnak tekinthető, lehetséges, hogy az említett funkció rendelkezésre bocsátása nem eredményezi az említett díjazás fizetésére vonatkozó kötelezettség létrejöttét.

Az ötödik kérdésről

- 30 Ötödik kérdésével, amelyet indokolt másodikként vizsgálni, a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra kíván választ kapni, hogy a 2001/29 irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontjával ellentétes-e az olyan nemzeti szabályozás, amely szerint magáncélú többszörözés után fizetendő díjat kell fizetni olyan adathordozók értékesítése után, mint a mobiltelefonokban használt memóriakártyák, ugyanakkor nem írja elő díjazás fizetését olyan alkotóelemek értékesítése után, amelyek fő célja magáncélú másolatok tárolása, mint például az mp3-lejátszók belső memóriája.
- 31 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy a 2001/29 irányelv 5. cikkében foglalt kivételeket az Európai Unió Alapjogi Chartájának 20. cikkében kimondott, egyenlő bánásmódhoz való jog tiszteletben tartása mellett kell alkalmazni, mely utóbbi az uniós jog egyik alapelveként minősül (lásd az utóbbi tekintetében: Glatzel-ítélet C-356/12, EU:C:2014:350, 43. pont).
- 32 A Bíróság állandó ítélezési gyakorlata szerint az egyenlő bánásmód elve megköveteli, hogy az összehasonlítható helyzeteket ne kezeljék eltérően, és az eltérő helyzeteket ne kezeljék ugyanúgy, amennyiben az ilyen bánásmód objektíve nem igazolható (lásd különösen: Soukupová-ítélet, C-401/11, EU:C:2013:223, 29. pont; Sky Italia-ítélet, C-234/12, EU:C:2013:496, 15. pont).
- 33 Ebből következik, hogy a tagállamok nem rendelkezhetnek a méltányos díjazás olyan feltételeiről, amelyek igazolatlan egyenlőtlen bánásmódot vezetnek be azon gazdasági szereplők különböző csoportjai között, amelyek a magáncélú többszörözésre vonatkozó kivétel körébe tartozó, összehasonlítható árukat értékesítenek, vagy pedig a védelem alatt álló teljesítmények felhasználóinak különbözői csoportjai között.
- 34 Az alapügyben kétségtelen, hogy a nemzeti szabályozás ahhoz vezet, hogy megkülönböztetésre kerülnek egyrészt a digitális többszörözési funkcióval rendelkező készülékekből eltávolítható adathordozók, másrészt pedig az ilyen készülékektől elválaszthatatlan alkotóelemek. Míg ugyanis ezen adathordozók értékesítését a magáncélú többszörözés után járó díj terheli, ez az említett alkotóelemek értékesítése esetében nem így van.
- 35 E tekintetben rá kell mutatni, hogy a többfunkciós adathordozók, így például egyrészt a mobiltelefonokban használt memóriakártyák, másrészt a beépített alkotóelemek, például az mp3-lejátszók belső memóriái használhatók védelem alatt álló művek magáncélú többszörözése céljából, és ily módon a szerzői jogi jogosultak számára hátrányt okozhatnak.

- 36 Ezen gondolatmenet alkalmazható a mobiltelefonokban használt memóriakártyákra és ugyanezen telefonok beépített memóriáira is. Márpedig, még ha az utóbbiaknak – ahogyan a jelen ítélet 13. pontjából kitűnik –, ugyanazon a telefonkészüléken belül a memóriakártyákéval azonos többszörözési funkciója is van, a Bíróság rendelkezésére álló ügyiratokból nem tűnik ki, hogy azok értékesítését magáncélú többszörözés után fizetendő díj terhelné.
- 37 Mindazonáltal a kérdést előterjesztő bíróság feladata annak vizsgálata, hogy adott esetben fennállnak-e olyan más körülmények, amelyek lehetővé teszik annak megállapítását, hogy annak ellenére, hogy a vizsgált beépített alkotóelemek funkciója a többszörözés tekintetében azonos a mobiltelefonok memóriakártyáiéval, ezen alkotóelemek a méltányos díjazáshoz kapcsolódó követelmények szempontjából nem összehasonlíthatók.
- 38 E vonatkozásban a kérdést előterjesztő bíróság értékelheti különösen azon körülmény esetleges hatását, hogy az említett alkotóelemek elválaszthatatlanok azon készülékektől, amelyekbe beépítették őket, míg az azonos többszörözési célokra használt adathordozók, így például a memóriakártyák azokból eltávolíthatók, és e jellemző megkönnyítheti ugyanazon műveknek más adathordozókon történő további többszörözését.
- 39 Azon feltételezett esetben, ha a kérdést előterjesztő bíróság megállapítja, hogy az említett alkotóelemek és adathordozók összehasonlíthatók a méltányos díjazáshoz kapcsolódó követelmények szempontjából, ezt követően vizsgálnia kell, hogy igazolt-e a méltányos díjazás nemzeti rendszeréből következő eltérő bánásmód.
- 40 Ezen eltérő bánásmód igazolt lehet különösen akkor, ha a többszörözés céljából használható beépített alkotóelemek esetében – az alapügyben szóban forgó, eltávolítható adathordozók esetével szemben – a jogosultak más formában kapnak méltányos díjazást.
- 41 A fenti megállapítások összességére tekintettel az ötödik kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2001/29 irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontjával nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely szerint magáncélú másolat után fizetendő díjat kell fizetni a magáncélú többszörözés céljára használható olyan adathordozók értékesítése után, mint a mobiltelefonokban használt memóriakártyák, ám amely nem írja elő e díj fizetését az olyan alkotóelemek értékesítése után, amelyek fő célja magáncélú másolatok tárolása, mint például az mp3 lejátszók belső memóriája, amennyiben az adathordozók és az alkotóelemek e különböző csoportjai nem összehasonlíthatók, vagy az őket érintő eltérő bánásmód igazolt, aminek a vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

A hatodik kérdésről

- 42 Hatodik kérdésével, amelyet indokolt harmadikként vizsgálni, a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra kíván választ kapni, hogy a 2001/29 irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely előírja a magáncélú másolat után fizetendő díj fizetését azon gyártók és importőrök számára, amelyek a mobiltelefonokban használt memóriakártyákat üzleti vállalkozások részére értékesítik annak tudtával, hogy e kártyákat az utóbbiak továbbértékesítik, de anélkül, hogy tudomásuk lenne arról, hogy az említett kártyák végső fogyasztói magánszemélyek vagy vállalkozások-e. Ezenkívül a kérdést előterjesztő bíróság azt kérdezi, hogy az e kérdésre adott választ érintik-e azon körülmények, hogy e gyártók és importőrök:
- mentesülnek az említett díj fizetése alól, amennyiben a memóriakártyákat a díjkezelő szervezetnél nyilvántartott üzleti vállalkozásoknak értékesítik, és

- kérhetik e díj visszatérítését, amennyiben a mobiltelefonokban használt memóriakártyákat szakmai célokra használják, azzal, hogy a gyakorlatban csak az ilyen memóriakártya végső fogyasztója kaphatja meg a magáncélú másolat utáni díj visszatérítését azzal a feltétellel, hogy kérelmet nyújt be a díjkezelő szervezethez.
- 43 Ahogyan a jelen ítélet 23. pontjában már említésre került, a tagállamok a méltányos díjazás fedezése érdekében bevezethetik a magáncélú másolat után fizetendő díjat az érintett természetes személyek helyett azon személyek tekintetében, akik a digitális többszörözésre alkalmas berendezésekkel, készülékekkel és adathordozókkal rendelkeznek, és akik e címen érdemben vagy ténylegesen e berendezéseket, készülékeket és adathordozókat magánszemélyek rendelkezésére bocsátják, vagy ez utóbbiak számára többszörözésre irányuló szolgáltatást nyújtanak.
- 44 A Bíróság ítélkezési gyakorlatából az szintén kitűnik, hogy a tagállamok bizonyos feltételek mellett különbségtétel nélkül alkalmazhatják a magáncélú másolat után fizetendő díjat olyan adathordozók tekintetében, amelyek többszörözés céljára használhatók, beleértve azt az esetet, amikor azok végső felhasználása nem tartozik a 2001/29 irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontjában említett eset körébe (lásd ebben az értelemben: Amazon.com International Sales és társai ítélet, EU:C:2013:515, 31. pont).
- 45 Az ilyen díj alkalmazására irányuló rendszer csak akkor áll összhangban e rendelkezéssel, ha gyakorlati nehézségek igazolják a bevezetését, és ha a díjfizetésre kötelezettek jogosultak e díj visszatérítését kérni, amennyiben azt nem voltak kötelesek megfizetni (lásd ebben az értelemben: Amazon.com International Sales és társai ítélet, EU:C:2013:515, 31. pont).
- 46 E tekintetben a magáncélú másolat után fizetendő díj rendszere többek között igazolható a végfelhasználók azonosítása lehetetlensége vagy ezen azonosítás gyakorlati nehézségei, illetve más hasonló nehézségek orvoslásának szükségességével (lásd ebben az értelemben: Amazon.com International Sales és társai ítélet, EU:C:2013:515, 31. és 34. pont).
- 47 Mindazonáltal a Bíróság ítélkezési gyakorlatából következik, hogy az említett díj mindenesetre nem alkalmazandó a többszörözésre alkalmas berendezéseknek, készülékeknek és adathordozóknak természetes személyektől eltérő személyek részére, a magáncélú másolástól nyilvánvalóan eltérő célból történő értékesítésére (lásd ebben az értelemben: Padawan-ítélet, EU:C:2010:620, 52. pont; Amazon.com International Sales és társai ítélet, EU:C:2013:515, 28. pont).
- 48 Egyébiránt az ugyanezen díj visszatérítésére való jogot illetően elmondható, hogy e jognak ténylegesnek kell lennie, és nem teheti túlságosan nehézé a 2001/29 irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontján kívül eső esetben fizetett díjak visszatérítését (lásd ebben az értelemben: Amazon.com International Sales és társai ítélet, EU:C:2013:515, 31. és 34. pont).
- 49 Az alapügyben a kérdést előterjesztő bíróság feladata először is annak vizsgálata, hogy a magáncélú másolat után fizetendő díjnak a mobiltelefonokban használt memóriakártyák forgalomba hozatala során történő fizetését előíró rendszer létrehozását igazolják-e olyan gyakorlati nehézségek, amelyek a jelen ítélet 46. pontjában említésre kerültek.
- 50 E tekintetben a jelen ítélet 47. pontjában felidézett megfontolásokból kitűnik, hogy az említett kártyák forgalomba hozatalát különösen mentesíteni kell az említett díj alól, amennyiben az érintett gyártó vagy importőr bizonyítja, hogy ugyanazon kártyákat, természetes személyektől eltérő személyek részére értékesítette, a magáncélú többszörözéstől nyilvánvalóan eltérő célokra.
- 51 Ezenkívül meg kell állapítani, hogy a végfelhasználók azonosításához és az említett díj beszedéséhez kapcsolódó gyakorlati nehézségek nem igazolhatják az ilyen mentesség alkalmazásának kizárólag azon esetre történő korlátozását, amikor a mobiltelefonokban használt memóriakártyákat olyan üzleti vállalkozások részére értékesítik, amelyeket a magáncélú másolatok utáni díj kezelését végző

szervezetnél nyilvántartásba vettek. E korlátozás ugyanis egyenlőtlen bánásmódot vezet be a gazdasági szereplők különböző csoportjai között, mivel az utóbbiak a magáncélú másolat után fizetendő díj tekintetében összehasonlítható helyzetben vannak, függetlenül attól, hogy szerepelnek-e az említett szervezet nyilvántartásában.

- 52 Másodsorban a kérdést előterjesztő bíróságnak meg kell vizsgálnia, hogy a visszatérítéshez való jog hatálya, hatékonysága, alkalmazhatósága, nyilvánossága és használatának egyszerűsége lehetővé teszi-e a felmerült gyakorlati nehézségek orvoslása érdekében a magáncélú másolat után fizetendő díj rendszere által létrehozott esetleges aránytalanságok enyhítését (lásd: Amazon.com International Sales és társai ítélet, EU:C:2013:515, 36. pont).
- 53 E vonatkozásban meg kell említeni, hogy mivel a magáncélú többszörözés díjának az alapügyben szóban forgó rendszere lehetővé teszi a díjfizetésre kötelezettek számára, hogy e díj összegét az érintett mobiltelefonok árába belefoglalják, és ily módon annak terhét a végfelhasználó viselje, főszabály szerint összhangban van a 2001/29 irányelv (31) preambulumbekzdésében említett, a szerzői jogi jogosultak és a védelemben részesülő teljesítmények felhasználóinak érdekei között fennálló megfelelő egyensúllyal, hogy kizárólag az említett telefon végső fogyasztója részére téríthető vissza az említett díj, és e visszatérítésnek az a feltétele, hogy az e célból kérelmet nyújtson be az említett díjak kezelését végző szervezethez.
- 54 Amennyiben e lehetőség biztosított, csekély a jelentősége annak, hogy a szóban forgó telefonok gyártói vagy importőrei, amelyek kötelesek a magáncélú másolat után fizetendő díjat megfizetni, rendelkeznek-e információkkal azzal kapcsolatban, hogy az említett telefonok végső fogyasztói magánszemélynek vagy üzleti vállalkozásnak minősülnek-e.
- 55 A fentiekre tekintettel a hatodik kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2001/29 irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontját úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely előírja a magáncélú másolat után fizetendő díj fizetését azon gyártók és importőrök számára, amelyek a mobiltelefonokban használt memóriakártyákat üzleti vállalkozások részére értékesítik annak tudtával, hogy e kártyákat az utóbbiak továbbértékesítik, de anélkül, hogy tudomásuk lenne arról, hogy az említett kártyák végső fogyasztói magánszemélyek vagy üzleti vállalkozások-e, azzal a feltétellel, hogy
- az ilyen rendszer létrehozását gyakorlati nehézségek igazolják;
 - a díjfizetésre kötelezettek mentesülnek az említett díj megfizetése alól, amennyiben bizonyítják, hogy a mobiltelefonokban használt memóriakártyákat a magáncélú másolástól nyilvánvalóan eltérő célra, természetes személyektől eltérő személyek részére értékesítették, azzal hogy e mentesség nem korlátozódhat a kizárólag azon üzleti vállalkozások részére történő értékesítésre, amelyek szerepelnek az említett díjak kezelését végző szervezet nyilvántartásában;
 - az említett rendszer a magáncélú másolat utáni díj megtérítésére vonatkozó olyan jogról rendelkezik, amely tényleges, és nem teszi túlságosan nehezzé a fizetett díj visszatérítését, azzal hogy e visszatérítés kizárólag az említett memóriakártya végső fogyasztója részére fizethető, akinek e célból kérelmet kell benyújtania az említett szervezethez.

A harmadik kérdéstről

- 56 Harmadik kérdésével, amelyet indokolt negyedikként vizsgálni, a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra kíván választ kapni, hogy hogyan kell értelmezni a 2001/29 irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontját az említett irányelv (35) preambulumbekzdésben szereplő azon pontosításra tekintettel, amely szerint bizonyos esetekben, amikor a jogosultat ért hátrány „csak minimális lenne, díjfizetési kötelezettség nem keletkezhet”.

- 57 E tekintetben egyrészt rá kell mutatni, hogy a 2001/29 irányelv csupán a szerzői jog és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak harmonizációjára irányul (Padawan-ítélet EU:C:2010:620, 35. pont). Másrészt általános rendszerét több olyan rendelkezése is behatárolja, amelyek felfedik az európai uniós jogalkotó azon szándékát, hogy mérlegelési mozgásteret adjon a tagállamok részére a végrehajtása során, így az 5. cikke is, amely több olyan kivételről és korlátozásról rendelkezik, amelyeket az említett tagállamok szabadon átültethetnek nemzeti jogukba.
- 58 Egyébiránt az említett irányelv (35) preambulumbekzdésének megfelelően a kivételek vagy korlátozások egyes eseteiben a jogosultaknak méltányos díjazás jár. Mindazonáltal bizonyos helyzetekben, amikor az e jogosultakat ért hátrány minimális, ilyen díjazás fizetése nem írható elő.
- 59 Hasonlóan ahhoz, ahogyan a tagállamok számára fennáll a lehetőség arra, hogy rendelkezzenek vagy ne rendelkezzenek a 2001/29 irányelv 5. cikkének (2) bekezdésében szereplő egyik vagy másik kivételről, e tagállamok – ahogyan azt az említett irányelv (35) preambulumbekzdése megerősíti – az általuk szabadon alkalmazott kivételek hatálya alá eső bizonyos esetekben választásuk szerint rendelkezhetnek a méltányos díjazás fizetése alóli mentességről abban az esetben, ha a jogosultaknak okozott hátrány minimális.
- 60 E megállapítást teljes mértékben alkalmazni kell a magáncélú többszörözés kivételére, amelyet az említett irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontja szabályoz.
- 61 Az előző pontokban említett okokból azon küszöbérték meghatározásának, amelyen belül a hátrány az említett irányelv (35) preambulumbekzdésének értelmében véve minimálisnak minősíthető, szintén a tagállamok mérlegelési mozgásterének körébe kell tartoznia, feltéve különösen, hogy e küszöbérték alkalmazása megfelel a jelen ítélet 31. pontjában említett egyenlő bánásmód elvének.
- 62 A fentiekre tekintettel a harmadik kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2001/29 irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontját az említett irányelv (35) preambulumbekzdésére tekintettel úgy kell értelmezni, hogy az lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy a magáncélú másolatra vonatkozó kivétel hatálya alá tartozó bizonyos esetekben a méltányos díjazás fizetése alóli mentességről rendelkezzenek, azzal a feltétellel, hogy a jogosultaknak ezekben az esetekben okozott hátrány minimális. A tagállamok hatáskörébe tartozik e hátrány küszöbértékének meghatározása, figyelembe véve, hogy e küszöbértéket különösen az egyenlő bánásmód elvének megfelelően kell alkalmazni.

Az első kérdés a) és b) részéről

- 63 Első kérdésének a) és b) részével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra kíván választ kapni, hogy milyen joghatásokkal bír a védelem alatt álló műveket tartalmazó fájlok – különösen magáncélú többszörözés céljából történő – felhasználására a jogosult által adott engedély, figyelembe véve a 2001/29 irányelv 5. cikk (2) bekezdésének b) pontjából, különösen a méltányos díjazás vonatkozásában következő követelményeket.
- 64 A jelen ítélet 24. és 25. pontjából kitűnik, hogy nem szükséges bizonyítani, hogy az említett fájlok felhasználói ténylegesen magáncélú többszörözést végeznek, amennyiben e felhasználókról jogszerűen vélelmezhető, hogy ők az említett fájlok rendelkezésre bocsátásának teljes körű kedvezményezettjei. Ebből következik, hogy amennyiben valamely jogosult engedélyt ad valamely természetes személy részére ilyen fájlok felhasználására azzal, hogy a rendelkezésére bocsátja őket, e fájlok védelem alatt álló művek többszörözése céljából történő felhasználásának pusztán lehetősége igazolja a magáncélú másolat után fizetendő díj alkalmazását.
- 65 Mindemellett a védelem alatt álló műveket tartalmazó fájlok felhasználására a jogosult által adott engedélynek a méltányos díjazásra gyakorolt hatását illetően a Bíróság kimondta, hogy amennyiben valamely tagállam úgy döntött, hogy a 2001/29 irányelv 5. cikkének (2) bekezdése alapján kizár e

rendelkezés tárgyi hatálya alól minden olyan jogot, amellyel a jogosultak műveik vagy más, jogi védelem alatt álló teljesítményeik többszörözését engedélyezhetik, a jogosultak által adott bárminemű engedélynek az érintett tagállam belső jogában nincs joghatása. Következésképpen az ilyen cselekménynek semmiféle kihatása nincs a jogosultaknak a szóban forgó jogtól megfosztó intézkedés bevezetésével okozott hátrányra, és ennél fogva nem lehet kihatása a méltányos díjazásra sem, függetlenül attól, hogy azt az említett irányelv alkalmazandó rendelkezése alapján kötelező vagy fakultatív jelleggel írják-e elő (lásd: VG Wort és társai ítélet, C-457/11–C-460/11, EU:C:2013:426, 37. pont).

- 66 Mivel olyan feltételek mellett, mint amelyek a jelen ítélet előző pontjában szerepelnek, az említett engedély nem vált ki joghatásokat, az önmagában nem eredményezheti bármilyen olyan díjazás fizetésére irányuló kötelezettség létrejöttét, amelyet a magáncélú másolat után az érintett fájlok felhasználójának a felhasználásukat engedélyező jogosult részére meg kellene fizetnie.
- 67 A fenti megállapításokra tekintettel az első kérdés a) és b) részére azt a választ kell adni, hogy az említett irányelvet úgy kell értelmezni, hogy amennyiben valamely tagállam úgy döntött, hogy a 2001/29 irányelv 5. cikkének (2) bekezdése alapján kizár e rendelkezés tárgyi hatálya alól minden olyan jogot, amellyel a jogosultak műveik vagy más, jogi védelem alatt álló teljesítményeik többszörözését engedélyezhetik, valamely jogosult által a műveit tartalmazó fájlok felhasználására adott engedélynek nem lehet kihatása az említett irányelv 5. cikke (2) bekezdésének megfelelően e fájlok segítségével végzett többszörözés méltányos díjazásának kötelezettségére, és az önmagában nem eredményezheti az érintett fájlok felhasználójának bármilyen díjazás fizetésére irányuló, az említett jogosult felé fennálló kötelezettségének létrejöttét.

Az első kérdés c) és d) részéről, valamint a második kérdésről

- 68 Első kérdésének c) és d) részével, valamint második kérdésével, amelyeket hatodikként kell vizsgálni, a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra kíván választ kapni, hogy a 2001/29 irányelv 6. cikkében említett műszaki intézkedéseknek a védelem alatt álló művek többszörözése céljából használt eszközök, így például a DVD-k, CD-k, mp3 lejátszók vagy számítógépek tekintetében való alkalmazása hatással lehet-e az ilyen eszközökről végzett magáncélú többszörözés címén fizetendő méltányos díjazásra.
- 69 E tekintetben a Bíróság már kimondta, hogy a 2001/29 irányelv 5. cikke (2) bekezdése b) pontjának szövegében hivatkozott műszaki intézkedések célja a jogosultak által nem engedélyezett cselekmények korlátozása, vagyis e rendelkezés megfelelő alkalmazásának biztosítása, és ezáltal mindazon cselekmények megakadályozása, amelyek nem tartják tiszteletben az említett rendelkezésben előírt szigorú feltételeket (VG Wort és társai ítélet, EU:C:2013:426, 51. pont; ACI Adam és társai ítélet, C-435/12, EU:C:2014:254, 43. pont).
- 70 Egyébiránt, mivel nem a jogosultak, hanem a tagállamok azok, amelyek bevezetik a magáncélú másolat kivételét, és engedélyezik az ilyen másolatok elkészítése érdekében a művek és más, jogi védelem alatt álló teljesítmények felhasználását, annak a tagállamnak a feladata biztosítani az említett kivétel megfelelő alkalmazását, és korlátozni a jogosultak által nem engedélyezett cselekményeket, amely e kivétel bevezetésével lehetővé tette a magáncélú másolatok készítését (VG Wort és társai ítélet, EU:C:2013:426, 52 és 53. pont; ACI Adam és társai ítélet, EU:C:2014:254, 44. pont).
- 71 Figyelemmel a 2001/29 irányelv 6. cikkében említett műszaki intézkedések alkalmazásának önkéntes jellegére, a Bíróság kimondta, hogy még ha e lehetőség fennáll is, az említett intézkedések alkalmazásának hiánya nem vonhatja maga után a méltányos díjazásra való igény megszűnését (VG Wort és társai ítélet, EU:C:2013:426, 57. pont).

- 72 Ugyanakkor az érintett tagállam a jogosultaknak járó díjazás konkrét szintjét függővé teheti e műszaki intézkedések alkalmazásától vagy azok elmulasztásától, annak érdekében, hogy a jogosultakat ösztönözze azok megtételére, valamint annak érdekében, hogy azok ezáltal önként hozzájáruljanak a magáncélú másolatokra vonatkozó kivétel megfelelő alkalmazásához (VG Wort és társai ítélet, EU:C:2013:426, 58. pont).
- 73 Következésképpen az első kérdés c) és d) részére, valamint a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2001/29 irányelv 6. cikkében említett műszaki intézkedéseknek a védelem alatt álló művek többszörözése céljából használt eszközök, így például a DVD-k, CD-k, mp3 lejátszók vagy számítógépek tekintetében való alkalmazása nem lehet hatással az ilyen eszközökről végzett magáncélú többszörözés után fizetendő méltányos díjazásra. Ezen alkalmazás azonban hatással lehet az említett díjazás konkrét mértékére.

Az első kérdés f) részéről

- 74 Első kérdésének f) részével, amelyet indokolt hetedikként vizsgálni, a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra kíván választ kapni, hogy a 2001/29 irányelvvel ellentétes-e az olyan nemzeti szabályozás, amely méltányos díjazás fizetését írja elő jogellenes források, azaz olyan védelem alatt álló művek alapján végzett többszörözés esetében, amelyeket a jogosultak engedélye nélkül bocsátanak a nyilvánosság rendelkezésére.
- 75 A Bíróság korábban már kimondta, hogy az említett irányelvvel ellentétes az a nemzeti szabályozás, amely nem tesz különbséget azon esetek között, amelyekben a magáncélú többszörözésre jogszerű forrásból, illetve amelyekben jogellenes forrásból került sor (lásd ebben az értelemben: ACI Adam és társai ítélet, EU:C:2014:254, 58. pont).
- 76 E tekintetben a Bíróság megállapította, hogy az említett irányelv 5. cikke (2) bekezdése b) pontja szigorú értelmezésének követelményével ellentétes az említett rendelkezés olyan értelmezése, mely szerint az a szerzői jog jogosultjai e jogának kifejezett korlátozásán túl előírja, hogy el kell viselniük jogaik magáncélú másolatok készítésével esetlegesen járó megsértését (lásd ebben az értelemben: ACI Adam és társai ítélet, EU:C:2014:254, 31. pont).
- 77 A Bíróság ezenkívül rámutatott, hogy a magáncélú másolat után fizetendő díjjal kapcsolatos, az alapeljárás tárgyát képezőhöz hasonló rendszer, mely a jogosultaknak járó méltányos díjazás kiszámításakor nem tesz különbséget aszerint, hogy a magáncélú többszörözés alapjául szolgáló forrás jogszerű vagy jogellenes, nem tartja tiszteletben a szerzői jogi jogosultak és a védelemben részesülő teljesítmények felhasználóinak érdekei között fennálló megfelelő egyensúlyt, mivel az ilyen rendszerben minden olyan felhasználó, aki az említett díj alá tartozó berendezéseket, készülékeket vagy adathordozókat szerez meg, közvetetten hátrányt szenved (lásd ebben az értelemben: ACI Adam és társai ítélet, EU:C:2014:254, 54–56. pont).
- 78 Azzal ugyanis, hogy az ilyen többszörözés alapjául szolgáló forrás jogszerű vagy jogellenes mivoltától függetlenül megállapított díj terhét viselik, az utóbbi felhasználók szükségszerűen hozzájárulnak a jogellenes forrásból készített, a 2001/29 irányelv által nem engedélyezett magáncélú másolatok által okozott kár megtérítéséhez, és ekképpen egy nem jelentéktelen többletköltséget kell viselniük ahhoz, hogy az irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott kivétel hatálya alá tartozó magáncélú másolatokat készíthessenek (lásd: ACI Adam és társai ítélet, EU:C:2014:254, 56. pont).
- 79 A fentiekre tekintettel az első kérdés f) részére azt a választ kell adni, hogy a 2001/29 irányelvvel ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely méltányos díjazás fizetését írja elő jogellenes források, azaz olyan védelem alatt álló művek alapján végzett többszörözés esetében, amelyeket a jogosultak engedélye nélkül bocsátanak a nyilvánosság rendelkezésére.

Az első kérdés e) részéről

- 80 Első kérdésének e) részével, amelyet indokolt nyolcadikként vizsgálni, a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra kíván választ kapni, hogy a 2001/29 irányelvvel ellentétes-e az olyan nemzeti szabályozás, amely méltányos díjazást ír elő védelem alatt álló művek olyan többszörözései esetében, amelyeket természetes személy végez olyan eszköz forrásként történő használatával vagy olyan eszköz segítségével, amely harmadik személy tulajdonát képezi.
- 81 E vonatkozásban rá kell mutatni, hogy az említett irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontja három olyan elemet említ, amelyek együttesen határozzák meg a hatályát. Először is a többszörözés tárgyáról, majd az azt végző személyről, végül magáról a többszörözésről van szó.
- 82 Ami először is a többszörözés tárgyát illeti, emlékeztetni kell arra, hogy az említett rendelkezés kivételt enged a jogosult azon kizárólagos joga alól, hogy engedélyezze vagy megtiltsa az érintett mű többszörözését. Ez szükségképpen feltételezi, hogy az ugyanezen rendelkezésben említett többszörözés tárgya olyan védelem alatt álló mű, amely nem hamis vagy hamisított (lásd ebben az értelemben ítélet ACI Adam és társai, EU:C:2014:254, 58. pont).
- 83 Ezt követően a többszörözésre jogosult személyt illetően a 2001/29 irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontja megjelöli, hogy kizárólag természetes személy az, aki a védelem alatt álló műről magánhasználatra, és kereskedelmi célt közvetlenül vagy közvetve sem szolgáló másolatokat készít.
- 84 Végül magát a többszörözést illetően az említett irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontja kizárólag azon adathordozókat nevezi meg, amelyeken a védelem alatt álló mű többszörözhető.
- 85 E tekintetben ugyanis elegendő összehasonlítani a magáncélú másolatra vonatkozó kivétel szövegezését az említett irányelv 5. cikke (2) bekezdésének a) pontjában szereplő, a többszörözés joga alóli kivétel szövegével. Míg az utóbbi „papíron vagy hasonló hordozón történő [...] többszörözés” tekintetében alkalmazandó, a magáncélú másolat kivétele „bármely hordozóra [történő] többszörözés” esetében alkalmazandó.
- 86 Ezzel szemben ugyanezen 2001/29 irányelv 5. cikke (2) bekezdése b) pontjának szövege egyáltalán nem pontosítja azon eszközök jellemzőit, amelyekről vagy amelyek segítségével a magáncélú másolatokat készítik. Közelebbről semmi nem kerül benne említésre azon kapcsolat jogi jellege vonatkozásában, amely a magáncélú másolatot készítő természetes személyt és az általa használt eszközt például a tulajdonjoghoz hasonlóan összekapcsolhatja.
- 87 Márpedig meg kell jegyezni egyrészt, hogy az említett rendelkezésben meghatározott kivételt szigorúan kell értelmezni oly módon, hogy az nem teszi lehetővé a kifejezetten meghatározott eseteken túlterjeszkedő értelmezést (lásd analógia útján: ACI Adam és társai ítélet, EU:C:2014:254, 23. pont; Melzer-ítélet, C-228/11, EU:C:2013:305, 24. pont)
- 88 Másrészt az említett irányelv csupán a szerzői jog egyes vonatkozásainak harmonizációjára irányul (Padawan-ítélet, EU:C:2010:620, 35. pont). Márpedig azzal, hogy az említett irányelvben nem tesz említést a jelen ítélet 86. pontjában szereplő jellemzőkről és különös tulajdonságokról, az uniós jogalkotó úgy tekintette, hogy azok nem bírnak jelentőséggel az általa végzett részleges harmonizációval elérni kívánt cél tekintetében.
- 89 Ebből következik, hogy az a kérdés, miszerint a valamely magánszemély által a magáncélú másolatok elkészítése érdekében igénybe vett eszköznek e személy tulajdonában kell-e lennie, vagy az harmadik fél tulajdona is lehet, nem tartozik a 2001/29 irányelv 5. cikke (2) bekezdése b) pontjának hatálya alá.

- 90 E feltételek mellett, az Európai Bizottság állításával ellentétben, ezen irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontját nem kell ugyanezen irányelv 5. cikkének (5) bekezdésére tekintettel értelmezni, mivel az utóbbi rendelkezésnek nem célja, hogy érintse az említett irányelv 5. cikkének (2) bekezdésében szereplő rendelkezések tartalmát, sem pedig az, hogy többek között kiterjessze az ezen irányelvben meghatározott különböző kivételek és korlátozások hatályát. (lásd: ACI Adam és társai ítélet, EU:C:2014:254, 26. pont).
- 91 A fentiekre tekintettel az első kérdés e) részére azt a választ kell adni, hogy a 2001/29 irányelvvel nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely méltányos díjazást ír elő védelem alatt álló művek olyan többszörözése esetében, amelyet természetes személy végez olyan eszköz forrásként történő használatával vagy olyan eszköz segítségével, amely harmadik személy tulajdonát képezi.

Az első kérdés g) részéről

- 92 Első kérdésének g) részével, amelyet kilencedikként indokolt vizsgálni, a kérdést előterjesztő bíróság arra kíván választ kapni, hogy a 2001/29 irányelvvel ellentétes-e az a nemzeti szabályozás, amely méltányos díjazást ír elő olyan többszörözés után, amelyet jogszerű források alapján „más módon”, így például internet útján végeztek.
- 93 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint, amennyiben a nemzeti bíróság nem bocsátja a Bíróság rendelkezésére azon ténybeli és jogi elemeket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az elé terjesztett kérdésre hasznos választ adhasson, e kérdést elfogadhatatlanként el kell utasítani (lásd ebben az értelemben: Belvedere Costruzioni ítélet, C-500/10, EU:C:2012:186, 16. pont; Stefan-végzés, C-329/13, EU:C:2014:815, 24. pont).
- 94 A jelen ügyben a kérdést előterjesztő bíróság nem szolgáltatott elegendő információt az előterjesztett kérdés tárgyát képező többszörözés jellegéről.
- 95 E feltételek mellett a Bíróság az első kérdés g) pontjára nem adhat hasznos választ. Következésképpen azt elfogadhatatlanként el kell utasítani.

A költségekről

- 96 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) Az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontjával nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely a magáncélú másolatkészítésnek a többszörözés joga alóli kivétele esetén méltányos díjazást ír elő az olyan többfunkciós adathordozók tekintetében, mint például a mobiltelefonokban használt memóriakártyák, függetlenül attól, hogy ezen adathordozóknak fő funkciója-e a magáncélú másolatok készítése, azzal a feltétellel, hogy az említett adathordozók egyik – akár másodlagos – funkciója lehetővé teszi birtokosaik számára azok e célból történő használatát. Mindazonáltal e funkció elsődleges vagy másodlagos jellege és az adathordozók többszörözésre való alkalmasságának relatív jelentősége befolyásolhatja a fizetendő**

méltányos díjazás összegét. Amennyiben a jogosultaknak okozott hátrány minimálisnak tekinthető, lehetséges, hogy az említett funkció rendelkezésre bocsátása nem eredményezi az említett díjazás fizetésére vonatkozó kötelezettség létrejöttét.

- 2) A 2001/29 irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontjával nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely szerint a méltányos díjazás fedezésére szolgáló, a magáncélú másolatkészítésnek a többszörözés joga alóli kivétele esetén fizetendő díjat kell fizetni magáncélú többszörözés céljára használható olyan adathordozók értékesítése után, mint a mobiltelefonokban használt memóriakártyák, ám amely nem írja elő e díj fizetését olyan alkotóelemek értékesítése után, amelyek fő célja magáncélú másolatok tárolása, mint például az mp3 lejátszók belső memóriája, amennyiben az adathordozók és az alkotóelemek e különböző csoportjai nem összehasonlíthatók, vagy az őket érintő eltérő bánásmód igazolt, aminek a vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata
- 3) A 2001/29 irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontját úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely előírja a méltányos díjazás fedezésére szolgáló, a magáncélú másolatkészítésnek a többszörözés joga alóli kivétele esetén fizetendő díj fizetését azon gyártók és importőrök számára, amelyek a mobiltelefonokban használt memóriakártyákat üzleti vállalkozások részére értékesítik annak tudtával, hogy e kártyákat az utóbbiak továbbértékesítik, de anélkül, hogy tudomásuk lenne arról, hogy az említett kártyák végső fogyasztói magánszemélyek vagy üzleti vállalkozások, azzal a feltétellel, hogy
 - az ilyen rendszer létrehozását gyakorlati nehézségek igazolják;
 - a díjfizetésre kötelezettek mentesülnek az említett díj megfizetése alól, amennyiben bizonyítják, hogy a mobiltelefonokban használt memóriakártyákat a magáncélú másolástól nyilvánvalóan eltérő célra természetes személyektől eltérő személyek részére értékesítették, azzal hogy e mentesség nem korlátozódhat a kizárólag azon üzleti vállalkozások részére történő értékesítésre, amelyek szerepelnek az említett díjak kezelését végző szervezet nyilvántartásában;
 - az említett rendszer a magáncélú másolat után fizetendő díj megtérítésére vonatkozó olyan jogról rendelkezik, amely tényleges, és nem teszi túlságosan nehézé a fizetett díj visszatérítését, azzal hogy e visszatérítés kizárólag az említett memóriakártya végső fogyasztója részére fizethető, akinek e célból kérelmet kell benyújtania az említett szervezethez.
- 4) A 2001/29 irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontját az említett irányelv (35) preambulumbekkezdésére tekintettel úgy kell értelmezni, hogy az lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy a többszörözés joga alóli, magáncélú másolatra vonatkozó kivétel hatálya alá tartozó bizonyos esetekben az e kivétel címén fizetendő méltányos díjazás fizetése alóli mentességről rendelkezzenek, azzal a feltétellel, hogy a jogosultaknak ezekben az esetekben okozott hátrány minimális. A tagállamok hatáskörébe tartozik e hátrány küszöbértékének meghatározása, figyelembe véve, hogy e küszöbértéket különösen az egyenlő bánásmód elvének megfelelően kell alkalmazni.
- 5) A 2001/29 irányelvet úgy kell értelmezni, hogy amennyiben valamely tagállam úgy döntött, hogy az említett irányelv 5. cikkének (2) bekezdése alapján kizár e rendelkezés tárgyi hatálya alól minden olyan jogot, amellyel a jogosultak műveik vagy más, jogi védelem alatt álló teljesítményeik többszörözését engedélyezhetik, valamely jogosult által a műveit tartalmazó fájlok felhasználására adott engedélynek nem lehet kihatása az e fájlok segítségével az említett irányelv 5. cikke (2) bekezdésének megfelelően végzett többszörözés

után a többszörözés joga alóli kivétel címén járó méltányos díjazás kötelezettségére, és az önmagában nem eredményezheti az érintett fájlok felhasználójának bármilyen díjazás fizetésére irányuló, az említett jogosult felé fennálló kötelezettségének létrejöttét.

- 6) A 2001/29 irányelv 6. cikkében említett műszaki intézkedéseknek a védelem alatt álló művek többszörözése céljából használt eszközök, így például a DVD-k, CD-k, mp3 lejátszók vagy számítógépek tekintetében való alkalmazása nem lehet hatással az ilyen eszközökről végzett magáncélú többszörözés után a többszörözési jog alóli kivétel címén fizetendő méltányos díjazás fizetésének kötelezettségére. Ezen alkalmazás azonban hatással lehet az említett díjazás konkrét mértékére.
- 7) A 2001/29 irányelvvel ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely a többszörözési jog alóli kivétel címén méltányos díjazás fizetését írja elő jogellenes források, azaz olyan védelem alatt álló művek alapján végzett többszörözés esetében, amelyeket a jogosultak engedélye nélkül bocsátanak a nyilvánosság rendelkezésére.
- 8) A 2001/29 irányelvvel nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely a többszörözési jog alóli kivétel címén méltányos díjazást ír elő védelem alatt álló művek olyan többszörözése esetében, amelyet természetes személy végez olyan eszköz forrásként történő használatával vagy olyan eszköz segítségével, amely harmadik személy tulajdonát képezi.

Aláírások